

Baharımı Kaybettim

– Nazlı Hüzün · 12 Şubat 2015

Asi erguvan ağaçları baş kaldırdı güneşe
güneş küstü gitti dağların ardına saklandı neşe
oysa ne güzel ısıtırdı içimizi
eserdi yüzümüze ılık ılık meltem rüzgarları
nerede şimdi külden bile kıvılcım saçan yürek harları
zaman zaman durulan
zaman zaman kuduran
nerede şimdi eski yılların
deli divane asi sevdaları
nazlı yüreklerin edaları

yoruldum ey hayat
tütmez oldu gönül ocağım
boş kaldı ana kucağım
avucuma çizilen kader çizgisi oysa neler anlatmış
avucum da gizliymiş viran kentimin çıkmaz sokakları
benim gibi yıkık harabe bir kentin içinde savruluyorum
izbe dik yokuşların da zemheri ayazında kavruluyorum
jumbolu dökük evlerden sarkan buz saçakları
keder heybemin içinde çınıyor ahuzar haykırışlar yakarışlar
delip geçiyor zamanın güzel anılarını

nerede şimdi balkonlardan sarkan sarmaşık güller
cıvı cıvı aşkla ötüşen bülbüller
nazlı nazlı salınan aşkı anımsatan kırmızı gelincikler
ya o mis kokan karanfiller
ruhumun dar ağacında asılı şimdi baharlar
yüreğimin enkazında kaldı tüm güzellikler
ömrümden buhar olup uçup gitti yıllar
gözlerimde tütüyor eski güzel anılar

ah!
ah ki ne ah!
şimdi ah değil af zamanı
tevekküle sığınma anı

avucumda ki kader çizgilerini
sabır gözyaşlarımla yıkadım
şükür denizine yelken açtı kaybolan baharlarım
dünleri umutla aşılıp taze filizlerle geri dönecek
baharlara güzel yarınlara mis kokulu çiçekler açacak....

Nazlı Hüzün